

saa de ikke mere havde nogen Grund til at stille den Anmodning. Men det kommer jo rigtig nok an paa, paa hvilken Maade man vil fjerne deres Grunde til, at de have Ret til at stille denne Anmodning til Samfundet. Jeg mener, man skulde gøre det paa den Maade, at man skulde tilvejebringe bedre økonomiske Tilstande, saa man derigennem kunde komme til at sige, at man gør, hvad man kan, for at holde dem fri for Fattigvæsenet. Men det ærede Medlem syntes, saa vidt jeg forstod ham ret, at have noget andet at henvise de fattige til, og det var det, jeg gerne vilde henlede Opmærksomheden paa. Han sagde, at han mente, at der vilde ligge noget stort i, naar man vedtog dette og saa kunde sige til den fattige: Naar til dit 60de Aar, saa er du i Havn! Saaledes lød det ærede Medlems korrekte Udtalelse. I dette Haab om at naa en Havn, naar han er tressindstyve Aar, vil den fattige — sagde det ærede Medlem — have en Støtte gennem Livets haarde Kamp. Det maatte maasse være mig tilladt at sige det ærede Medlem, at det er virkelig et stærkt Haab at give de fattige, til den, som Dag ud og Dag ind kæmper majsommelig for at komme igjennem i den Stilling, han en Gang har i Samfundet, at sige: Haab, til du bliver 60 Aar, saa er du i Havn! Det turde være, at der blev lige saa mange fattige, for hvem Haabet brister, efter den Udsigt, det ærede Medlem stiller for dem, som der er nu, inden vi have gennemført det, som han regner for det rette. Jeg siger: Der maas noget ganske andet til end dette Haab om de 60 Aar. Den talrige Del af de fattige, som aldrig naar de 60 Aar, hvad vil det ærede Medlem troste dem med? Det ærede Medlem sagde dernæst, at for de ubemidlede var Selvhjælpenhed i de 5 Aar, som ere satte fra det 55de til det 60de Aar, efter hans Mening et tilstrækkeligt Bidrag med Hensyn til Selvhjælp. Dette, at de holdt sig udenfor Fattigvæsenet i disse sidste 5 Aar, var for ham et tilstrækkeligt Bevis for, at de hvede, hvad der med Rimelighed — saaledes forstod jeg ham — kunde forlanges, at der skal ydes i Retning af Selvhjælp, derfor skulde man gaa til at vedtage dette for deres Skyld. Men saa sagde det ærede Medlem: Der bliver jo meget andet tilbage at overveje med Hen-

syn til Alderdomsforsørgelsen, og her er det altsaa, at det ærede Medlem, forekommer det mig, paa Flertallets Vegne haler i Vand overfor Alderdomsforsørgelsen. Han sagde nemlig, at der blev tilbage at ordne Forholdet for dem, der selv kunde yde Bidrag. Efter at han havde sagt, at det Bidrag, som hvedes af de ubemidlede i de 5 Aar, var tilstrækkeligt for deres Vedkommende, saa forudsatte han ifølge sine Udtalelser, at der var andre uden for disse, der kunde yde noget mere i Retning af Selvhjælp til en Alderdomsforsørgelse, og som det altsaa blev tilbage at ordne Forholdet for. Og saa var der endnu en Klasse, nemlig den talrige Klasse af Arbejdsinvalid, som heller ikke kom ind under dette Forslag, og for deres Vedkommende blev Forholdet ogsaa at ordne, ikke i Henhold til dette, men i Henhold til andre Overvejelser og andre Bestemmelser. Ja, her have vi det altsaa, det ærede Medlem synes mig ifølge sine Udtalelser at have villet fastslaa, at her ved Vedtagelsen af Flertallets Endringsforslag til § 64 have vi en efter hans Mening tilfredsstillende Alderdomsforsørgelse for ubemidlede, for dem, der ere i Trang og ikke ere i Stand til at hjælpe til selv. Men, siger hann, vi skulle have en anden Alderdomsforsørgelse for andre Klasser, som han altsaa nævndede, vi skulle altsaa have to Slags Alderdomsforsørgelse, en for de ubemidlede, som vi saa her paa Fattigloven, og en, som bliver at underlæste en nøje Overvejelse, og som bliver for en anden Kategori af Medborgere, for dem, som ere i Stand til at yde noget, og for dem, som ere Arbejdsinvalid. Det er altsaa, hvis jeg forstod det ærede Medlem ret, konstateret, at der vilde blive to Klasser af Alderdomsforsørgelse, en for ubemidlede og en for anderledes stillede Medborgere her i Samfundet. Det kan jo være, det er rigtigt, men saa tror jeg, at jeg faar Ret i, at de ville affpise de ubemidlede ved denne Paragraf her paa Fattigloven, medens de ville indrette en Alderdomsforsørgelse for anderledes stillede i Samfundet. Det er det, jeg ikke vil være med til.

Der er fremkommet enkelte Indvendinger mod Minderpartiets Endringsforslag til § 64, som jeg med det samme skal omtale. Det ærede Medlem for Holbæk Amts 3dje Valgfreds (Tauber) gjorde opmærksom paa